

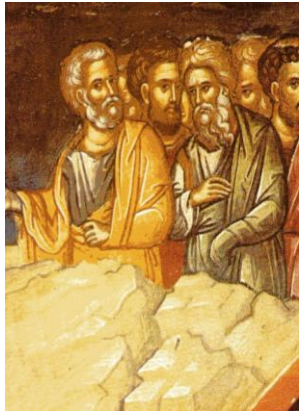
Συνάντησις όγδόη: (2015)

Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ...!

ΕΙΣΑΓΩΓΗ:

Ο Κύριος βρισκόταν στο τελευταίο ταξίδι του προς τα Ίεροσόλυμα μαζί με τους μαθητές του. Ο Θεός Διδάσκαλος συχνά τους μιλούσε και με πατρική στοργή τους διδασκε, τους νουθετούσε και προοδευτικά τους είσήγαγε στην γνώσι και αποκάλυψι του μυστηρίου της σωτηρίας των ανθρώπων.

Τώρα είναι λίγα χιλιόμετρα έξω από τα τείχη της Ίερουσαλήμ. Το ταξίδι φθάνει στο τέλος του. Αυτή τη φορά ο Κύριος τους μιλάει καθαρότερα από ποτέ άλλοτε για το πάθος Του, την σταύρωσι και την ανάστασι Του. Οι μαθητές δεν μπορούσαν να καταλάβουν τί ακριβώς θα συμβή, όμως θαμπώνονταν από θαυμασμό και δέος καθώς τον έβλεπαν τόσο άφοβα να προχωρή.

Ναί! Προχωρούσε μπροστά, μόνος του, με γρήγορο βήμα και οι μαθητές ακολουθούσαν με ένα άδιόρατο φόβο στην καρδιά... Ο Κύριος πορευόταν σταθερά προς το πάθος Του. Έτοιμος να χύση το αίμα Του σταγόνα-σταγόνα για την αγάπη του πλάσματός Του. Μία αγάπη που Τόν έκανε να επιταχύνη το βήμα Του για να πάη να σταυρωθῆ.

Για μένα, για σένα, για μᾶς...

Ω, Κύριε, πόσο πολύ μᾶς «ήγάπησες»!

Άς παρακολουθήσουμε τον τελευταίο αποχαιρετισμό για να διαπισώσουμε την άπύθμενη αγάπη Του.

ΔΙΗΓΗΣΙΣ:

Ο ΜΥΣΤΙΚΟΣ ΔΕΪΨΝΟ Σ...!

Ο Κύριος έκλεισε την επίγεια ζωή Του, λίγο πριν την Σταύρωσιν Του, με τον **Μυστικό Δείψνο**, που είναι το αποκορύφωμα της διδασκαλίας Του.

Τι ήταν, στ' αλήθεια, εκείνο το Δείψνο! Αποχαιρετιστήριο! Δραματικό! Δείψνο Αγάπης, Προσευχῆς! Δείψνο συμβουλῶν και παρηγορίας!

Λίγες ώρες πριν από τον φρικτό **Γολγοθά** και την **Σταύρωσι** συνεχίζει να μᾶς διδάσκη.

Πόσο παράξενα, αλήθεια, ενεργεί ο διδάσκαλος άποψε! Το μέγα άνώγαιο που ζήτησε είναι άπό ώρα στρωμένο. Το δείψνο του Πάσχα, που τόσο πολύ επιθύμησε να ἔχη με τους μαθητές Του, είναι έτοιμο. Όμως ο Κύριος, ο Διδάσκαλος, το

τιμώμενο πρόσωπο σηκώνεται, βγάξει το έξωτερικό ιμάτιό του και φορεῖ λέντιο σαν ύπηρέτης, σαν ο κατώτερος. Μετά ρίχνει νερό στον νιπήρα, σκύβει, γονατίζει μπροστά στους μαθητές του και πλένει τα πόδια τους! Τα σπογγίζει με το λέντιο που είναι ζωσμένος! Τα φέρνει τόσο κοντά στο δεσποτικό του στήθος!

Μεγαλειώδης κίνησις που μαρτυρεί την βαθειά αγάπη Του προς τους μαθητές Του, προς τον άνθρωπο και το ύψος της ταπεινώσεώς Του. Ήταν συγκλονιστικό! Παράδειγμα προς μίμησι:

Άδελφοί... ταπεινωθείτε !

Μετά έδειξε την αγάπη Του. Τους μάζεψε όλους γύρω από το τραπέζι, σαν πατέρας που μαζεύει τα παιδιά του προτού φύγη από την ζωή και τα συμβουλεύει για τελευταία φορά, έτσι και ο Κύριος έδω στο υπέρωο τους έδωσε τις τελευταίες πρό του θανάτου Του συμβουλές. Τους μάζεψε στο κοινό Δείψνο Αγάπης. Ο Μυστικός Δείψνος αυτό διδάσκει: **Ταπείνωσι και Αγάπη.**

Και μετά ἄρχισε τὸ δεῖπνο. Δεῖπνο «Μυστικό». Δηλαδή βαθύ, ἱερό, μυσταγωγικό. Ἀφοῦ στήν διάρκεια αὐτοῦ τοῦ μοναδικοῦ Δείπνου παρέδωσε ὁ Κύριος στὸν κόσμον τὸ Μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας. Ἕνα Μυστήριο συγκλονιστικό, πού ἐξασφαλίζει τὴν ἄμεση ἐπικοινωνία καί τὴν ἔνωση κάθε πιστοῦ μέ Ἐκεῖνον.

Καί σέ μιά στιγμή Τόν βλέπουν νά παίρνη μέ ἰδιαίτερο δέος τὸν «ἄρτο», νά σηκώνη τὰ μάτια πρὸς τὸν οὐρανό, νά προσεύχεται μυστικά στὸν οὐράνιο Πατέρα. Μετά νά εὐλογῇ τὸν ἄρτο, νά τὸν κόβη καί νά τοὺς τὸν μοιράζη λέγοντας: **«Λάβετε, φάγετε ἑαυτὸ μου ἐστὶ τὸ σῶμα»!** Αὐτὸ εἶναι τὸ ἴδιο τὸ Σῶμα μου. Τὸ Σῶμα **«τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλῶμενον»**, αὐτὸ πού σέ λίγο θά θυσιάσῃ γιὰ σᾶς καί γιὰ ὅλο τὸν κόσμον, γιὰ νά τὸ μεταλάβετε κι ἔτσι νά ἀγιασθῆτε, νά σωθῆτε.

Στὴ συνέχεια παίρνει στά ἄχραντα χέρια Του τὸ «ποτήριον» τοῦ οἴνου, σηκώνει πάλι τὰ μάτια Του πρὸς τὸν οὐρανό, προσεύχεται, εὐλογεῖ τὸ ποτήριον καί τοὺς λέγει: **«Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες, τοῦτο ἐστὶ τὸ Αἷμά μου....»**. Περιέχει Οἶνον, πού μετετρέπη καί ἔγινε τὸ ἴδιο τὸ Αἷμα πού θά χυθῇ ὅπου νάναι, γιὰ νά σφραγίσῃ καί νά ὑλοποιήσῃ τὴν Νέα Διαθήκη τοῦ Θεοῦ μέ τοὺς ἀνθρώπους.

Εἶχε γίνει τὸ ἀκατανόητο θαῦμα. Ὁ ἄρτος καί ὁ οἶνος εἶχαν μεταβληθεῖ σέ Σῶμα καί Αἷμα Χριστοῦ!

Καί ὁ Κύριος πρόσθεσε:

«Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν». Κι ἐσεῖς αὐτὸ πού βλέπετε τώρα, αὐτὸ συνεχῶς νά ἐπαναλαμβάνετε, γιὰ νά μέ ἐνθυμῆστε. Νά ἐνθυμῆστε αὐτὴ τὴ συγκινητικὴ βραδυά, ὅπου ὁ σύνδεσμος τῆς ἀγάπης μας ἔφθασε στὸ ἀποκορύφωμά του. Νά ἐνθυμῆστε τὴ *Σταυρικὴ Θυσία* μου, πού ἔφερε τὴν *λύτρωσι* στὸν κόσμον.

* * *

▲ Παιδιά, ἐκεῖνο τὸ βράδυ ἄρχισε τὸ Πάσχα τὸ «Καινόν», τὸ Νέον, τὸ Ἅγιον. Τὸ Πάσχα τῆς Καινῆς Διαθήκης.

▲ Μέ τὴν παράδοσι τοῦ Μυστηρίου τῆς Θείας Εὐχαριστίας, τῆς

Θείας Κοινωνίας, εἶχε γίνει ἡ πρώτη Θεία Λειτουργία.

▲ Ναός: Τὸ Ὑπερῶν.

▲ Παρόντες: Ὁ Κύριος, ἡ Κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας, καί οἱ μαθητές τὸ Σῶμα της. Οἱ πρῶτοι πού δέχθηκαν τὴν **«Θεῖαν Δωρεάν»!** Μέ πολὺ σεβασμό ἐπλησίασαν ἕνας-ἕνας, ἐκοινωνήσαν τοῦ Σώματος καί τοῦ Αἵματος τοῦ Κυρίου καί **«ὑμνήσαντες ἐξῆλθον»**. (Δηλαδή, ἀφοῦ ἔψαλαν ἕναν ὕμνον βγήκαν ἔξω).

Ἡ νύχτα εἶχε προχωρήσει ἀρκετά. Ὁ Κύριος προχωροῦσε πρὸς τὴν μεγάλη Θυσία!

ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ-ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ:

Ποιά εἶναι τὰ στοιχεῖα γιὰ μιά κατὰ τὸ δυνατόν ἀξία συμμετοχὴ στὸ Μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας; (...)

Σωστά! ✦ Ἡ πίστις ἡ ἀταλάντευτος ὅτι μεταλαμβάνουμε τὸ Σῶμα καί τὸ Αἷμα τοῦ Θεανθρώπου Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καί ✦ νά προσέλθουμε μέ πόθο. Δηλαδή νά προσέλθουμε ὄχι ἄτονα, ἀλλὰ μέ σφοδρὴ καί ἔντονη ἐπιθυμία, σάν τοῦ διψασμένου ἐλαφιοῦ, πού ἐπιποθεῖ νά σβῆσῃ τὴν δίψα της στά γάργαρα νερά τῶν πηγῶν. Βίωμα πού τόσο ἔντονα τὸ ζοῦσε ὁ Δαβίδ.

Ποιές εἶναι οἱ ὠφέλειες τῆς Θείας Κοινωνίας; (...) Μάλιστα!

+ Ἐνωνόμαστε μέ τὸν Χριστό! Γι' αὐτὸ καί ὀνομάζεται τὸ Μυστήριο Θεία Κοινωνία. Ὁ Κύριος κατοικεῖ μέσα μας. Γινόμαστε μέ ἄλλα λόγια «σύσσωμοι καί σύναιμοι Χριστοῦ» κατὰ τὴν ὠραία ἔκφρασι τοῦ ἁγίου Κυρίλλου Ἱεροσολύμων.

+ Αὐξάνουμε σέ «ἀγιασμό»! Γι' αὐτὸ ὁ ἱερέας μᾶς τὸ τονίζει ὅτι κοινωνοῦμε εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

+ α) Θά ἔχουμε ζωὴ **«αἰώνιο»**. **Τι θά πῇ ὁμως αἰώνιος ζωή;...** Ὅχι ἀτελεύτητη ζωή, γιατί τέτοια θά ἔχουν καί οἱ κολασμένοι. Αἰώνιος ζωὴ θά πῇ ἀληθινὴ ζωή, μετοχὴ στὴ ζωὴ τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι αἰώνια, ἀλλὰ ἀρχίζει ἀπὸ τώρα. Παρατηρήστε τὸ ρῆμα: **«ἔχει ζωὴν αἰώνιον»**, λέει, ὄχι **θά ἔχη**. Καί

+ β) Θά μᾶς ἀναστήσῃ κατὰ τὴν ἔσχατη ἡμέρα τῆς κρίσεως. Τὸ εἶπε ὁ Κύριος, (Ἰωάν. στ' 54).

Ρώτησε κάποτε ένα μικρό άθώο παιδί. *Και πόσες φορές πρέπει να κοινωνήσουμε, δεν φθάνει μία φορά; Γιατί κάθε τόσο χρειάζεται πάλι και πάλι να κοινωνούμε; (...)*

Και ή απάντησις τοῦ Γέροντα Πνευματικοῦ: Διότι συνέχεια αιμοραγοῦμε καὶ χρειαζόμαστε συνεχῶς μεταγγίσεις αἵματος! Σέ αὐτὴ τὴ ζωὴ διαρκῶς τραυματιζόμαστε καὶ κινδυνεύουμε. Μικρόβια τῆς ψυχῆς μᾶς πολεμοῦν καὶ θέλουν νὰ μᾶς θανατώσουν... Γι' αὐτὸ διαρκῶς πρέπει νὰ σπεύδουμε πρὸς τὴν Θεία Κοινωνία, τὴν πηγὴ τῆς ζωῆς. Ὅποιος διαρκῶς, ἀλλὰ καὶ ἄξια μεταλαμβάνει, αὐτὸς θὰ ζήσῃ.

Ἄν ὁμως τόσο μεγάλες καὶ ἀσύλληπτες εἶναι οἱ δωρεές τῆς Θείας Κοινωνίας ποιά πρέπει νὰ εἶναι ἡ προετοιμασία μας; Τί πρέπει νὰ κάνουμε γιὰ τὸν ἐπίσημο αὐτὸ ἐπισκέπτη, τὸν Οὐράνιο; (...)

- Προσεκτικὴ, εὐκρινὴς ἐξομολόγησις.
- Ταπεινὴ καὶ θερμὴ προσευχὴ.
- Προσέλευσις μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης» πρὸς τὸν Θεό.
- Ἔχοντας ἀγάπη καὶ συγχώρησι πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ὅλους.
- Μὲ σχετικὴ μελέτη.
- Καὶ προσευχὴ ἰδιαίτερη πρὶν καὶ μετὰ τὴν Θεία Κοινωνία.

Ποιὸς θὰ πῆ σήμερα τὸ σύνθημά μας.

ΣΥΝΘΗΜΑ: **«Ἡ Θεία Κοινωνία μᾶς μεταγγίζει τὴν αἰώνια Ζωή».**

Καὶ τώρα ἄς παρακαλέσουμε τὸν Κύριο νὰ μᾶς βοηθήσῃ νὰ ἀναχωροῦμε ἀπὸ τὴν Θεία Λειτουργία σὰν λιοντάρια πού βγάζουν φωτιὰ, ἔχοντας γίνεи φοβεροὶ ἀκόμα καὶ στὸ διάβολο. Γιατί τὸ ἅγιο αἷμα πού κοινωνοῦμε, ποτίζει τὴν ψυχὴ μας καὶ τῆς δίνει μεγάλη δύναμη. Ὅταν τὸ μεταλαμβάνουμε ἄξια, διώχνει τοὺς δαίμονες μακριὰ καὶ φέρνει κοντὰ μας τοὺς ἀγγέλους καὶ τὸν Κύριο τῶν ἀγγέλων. Αὐτὸ τὸ αἷμα εἶναι ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν μας, μὲ αὐτὸ λούζεται ἡ ψυχὴ μας, μὲ αὐτὸ στολιζεται. Αὐτὸ τὸ αἷμα κάνει τὸ νοῦ μας λαμπρότερο ἀπὸ τὴν φωτιὰ, αὐτὸ κάνει τὴν ψυχὴ μας λαμπρότερη ἀπὸ τὸ χρυσάφι.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ:

« Σέ αἰσθάνομαι, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Σὺ νὰ τελεσιουργῆς τὸ Μυστήριον τῆς Αἰωνίου Κοινωνίας Σου μὲ τοὺς πιστοὺς Σου. Σὺ νὰ καλῆς κι ἐμένα νὰ προσέλθω «Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης», γιὰ νὰ δεχθῶ στὴν ψυχὴ μου τὸ λατρευτὸ Σῶμα καὶ Αἷμα Σου, πού ζωογονεῖ, πού σώζει καὶ Θεοποιεῖ, πού μεταδίδει φῶς καὶ εὐφροσύνη Παραδείσου.

Κύριε ὅσο μπόρεσα ἐτοιμάστηκα, ἐξομολογήθηκα, νήστεψα, καθαρίστηκα... Ἀλλὰ ἔγινα ἄξιος γιὰ τὰ Πανάχραντα Δῶρα Σου; Θὰ ἀντέξω ἄραγε τὴν Θεϊκὴ παρουσία Σου; Μὲ δέος καὶ δισταγμὸ προσέρχομαι. Καὶ ἱκετεύω. Μὴ μὲ ἀπορρίψῃς. Μὴ μὲ ἀποδοκιμάσῃς. Ἀλλὰ «Τοῦ Δείπνου Σου τοῦ Μυστικοῦ... κοινωνόν με παράλαβε» Ἀμήν.

ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ: Ὁ Ἐπουράνιος Πατήρ (Ἄδελ. Θεολόγων ἢ «ΖΩΗ»).

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ: Πρὸς τὴν ΝΙΚΗΝ, Λυδία, Ὁ Σωτήρ.